

UNIA METROPOLII POLSKICH

Biuro Unii Metropolii Polskich: Pałac Kultury i Nauki, p.1801(XVIII p.), skr.poczt. 43, Plac Defilad 1
00-901 Warszawa, tel. 22-656 76 16, fax 22-656 60 18, e-mail: biuro@metropolie.pl, www.metropolie.pl

Prezes Zarządu: ul.Nowe Ogrody 8/12, 80-803 Gdańsk, tel. 58-323 63 92, prezydent@gdansk.gda.pl

Sekretarz Zarządu: Pl.Armyi Krajowej 1, 70-456 Szczecin, tel. 91-424 52 04, prezydent@um.szczecin.pl

BIAŁYSTOK BYDGOSZCZ GDANSK KATOWICE KRAKÓW LUBLIN ŁÓDŹ POZNAŃ RZESZÓW SZCZECIN WARSZAWA WROCLAW

Warszawa, 7.11.2013 r.

**Pan Piotr Zientarski
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Przewodniczący,

w odpowiedzi na Pana prośbę wyrażoną w piśmie o sygn. BPS/KU-034/44912./13 przekazuję w załączeniu uwagi Unii Metropolii Polskich do projektu ustawy o pomocy dla działaczy opozycji demokratycznej oraz osób represjonowanych z powodów politycznych (druk senacki nr 449).

Z poważaniem

Tomasz Fijołek

Zastępca Dyrektora Biura
Unii Metropolii Polskich

Warszawa, 7.11.2013 r.

Uwagi Unii Metropolii Polskich
do projektu ustawy o pomocy dla działaczy opozycji demokratycznej oraz osób
represjonowanych z powodów politycznych (druk senacki nr 449)

1. Jest to kolejny projekt rangi ustawowej, w którym zostały nałożone dodatkowe zadania do realizacji przez ośrodki pomocy społecznej. Brak jest jednak rozwiązań wspierających te ośrodki. Projekt zakłada zwiększenie ilości pracy bez zagwarantowania środków finansowych, które w sposób wystarczający pokryłyby koszty związane ze zwiększonymi obowiązkami (m.in. pracownicy socjalni ośrodków pomocy społecznej musieliby przeprowadzać wywiady środowiskowe, pracownicy administracji wydawać decyzje – co przy tym samym stanie zatrudnienia powoduje zwiększenie obciążenia pracowników). (KRAKÓW).
2. Dodatkowo wyłączenie z dochodu wyliczanego w pomocy społecznej – świadczenia z niniejszego projektu ustawy poprzez dodanie do ustawy o pomocy społecznej w art. 8 ust.4 pkt 5a spowoduje, że znacznie mogą wzrosnąć obciążenia finansowe gminy - skoro świadczenie to nie stanowi dochodu to gmina przyznaje tej osobie wszystkie świadczenia z art. 36 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że dochód obliczany do przyznania tej pomocy zgodnie z art. 8 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej wyliczany jest bez świadczeń z art. 36 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej. Świadczenia z niniejszego projektu ustawy są nieopodatkowane oraz nie stanowią dochodu przy dodatkach mieszkaniowych i świadczeniach rodzinnych. (KATOWICE).
3. Projekt wprowadza rozróżnienie pomiędzy osobami walczącymi lub represjonowanymi w okresie do 1956 r. a osobami prowadzącymi taką samą działalność po 1 stycznia 1957 r. W uzasadnieniu do projektu napisano, „*że projekt obejmuje swoim zakresem unormowania działaczy opozycji i osoby represjonowane z lat 1957-89 wychodząc z założenia, że działalność w latach 1944-56 w dostateczny sposób normowana jest przez ustawę o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego*”, w związku z tym należy rozważyć, czy w tym przypadku nie jest słuszniej rozszerzyć zakres ustawy kombatanckiej na działaczy opozycji demokratycznej i osoby represjonowane do 1989 roku, a nie uchylać nową ustawę, w prowadząc tym samym dość sztuczne rozdzielanie osób walczących o demokrację. Może w tym przypadku słuszniej (i taniej) byłoby przyznać tej kategorii osób analogiczne uprawnienia jak w Ustawie o Kombatantach i Osobach Represjonowanych (dodatek kombatancki ZUS wynosi 203,50 zł brutto, dodatek kompensacyjny 30,53 zł brutto, świadczenia pieniężne dla osób przymusowo zatrudnianych przez III Rzeszę, jak i osób deportowanych przez III Rzeszę i ZSSR wynoszą od 10,20 zł do 203,50 zł brutto). W tej sytuacji lepszym rozwiązaniem wydaje się przeniesienie do art. 2 ustawy o kombatantach zapisu art. 6 ust.1 pkt.10 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dot. świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r, a do art. 4 ustawy zapisów art.6 ust.1 pkt 8 i 10 art. 6 ust.2 pkt 8 i art.7 pkt.4 ustawy o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych dotyczących okresów internowania, więzienia lub odosobnienia a także pozostawania bez pracy z przyczyn politycznych. Ujęcie w ramach ustawy o kombatantach powyższych zapisów będzie

formalnym uhonorowaniem tej działalności jako działalności równoważnej z działalnością kombatancą w przypadku działalności pracy na rzecz demokracji, a okresy internowania i więzienia jako okresy represji. Tego typu działanie nie spowoduje istotnych zmian w systemie prawnym, a pozwoli na polepszenie bytu materialnego byłych działaczy opozycji demokratycznej (w związku z nadaniem praw kombatancich), nie stwarzając przy tym dodatkowego przywileju, który mógłby zostać negatywnie odebrany przez społeczeństwo. Tego typu rozwiązanie zmniejszy także koszty finansowe dla budżetu państwa. (KRAKÓW)

4. Zawarte w projekcie definicje działaczy opozycji demokratycznej oraz osób represjonowanych (art.2 i 3) są niespójne z definicjami już istniejącymi w przepisach prawnych, które jednoznacznie określają rodzaj działalności opozycyjnej (praca na rzecz organizacji nielegalnych w 1956-89) i represji w okresie PRL np. w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (art.6 ust.1 pkt. 8 i 10, art. 6 ust.2 pkt.8 oraz art. 7 pkt.4). Kierownik Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych wydawał już decyzje dot. *świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r.* Skoro okresy te uznaje się za okresy równoważne działalności kombatanciej, ponowne wydawanie decyzji lub żądanie rekomendacji w warunkach już wydanych decyzji byłoby niespójne z zasadą legitymizmu już wydanych decyzji. (KRAKÓW)
5. Art. 6 i art.11 może budzić wątpliwości, kto finansuje zadanie lepiej więc byłoby doprecyzować zapis art. 11 likwidując art. 6:
„art. 11.1. Zadanie z zakresu przyznawania i wypłaty świadczenia specjalnego i wypłaty świadczenia specjalnego i pomocy pieniężnej jest zadaniem z zakresu administracji rządowej realizowanym przez gminę.
2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) może udzielić kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w indywidualnych sprawach z zakresu przyznawania i wypłaty świadczenia specjalnego i pomocy pieniężnej.
3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, może być także udzielone innej osobie na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej.” (KATOWICE)
6. W art. 7 należałoby doprecyzować wysokość świadczenia poprzez dopisanie w ust. 1 tego artykułu „ (...)) w kwocie obowiązującej w dniu złożenia wniosku wraz z kopią decyzji o której mowa w art. 4 (...)”.
Powyższe usunie wątpliwości interpretacyjne co do wysokości świadczenia (wniosek złożony bez dokumentów, czy wniosek kompletny). (KATOWICE)
7. W art. 9 ust. 4 proponuje się dopisać „oraz oświadczenie, o wyborze tej formy pomocy”, a nie pomocy o której mowa w art.19 ust.1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz.U. z 2012 r. poz.400).
Powyższe uchroni osoby składające wnioski od pobierania dwóch świadczeń i wydawaniem decyzji o nienależnie pobranym świadczeniu poprzez uświadomienie im, że mają prawo tylko do jednego świadczenia według swojego wyboru. (KATOWICE)
8. W art. 4 brak jest ust. 1 na który jest powołanie w art.9 ust.4. (KATOWICE)